

אנשי הקומנדו המצריים מסגירים עצמם - יחפים וללא מדים

הרמטכ"ל רמקול נייד הועמס על אי אחד השבויים המצריים, בי אמצעותו קרא לחבריו החיילים להיכנע.

את נעליהם. אחד מהם נהרג, שני נפצע ושלישי הרים ידיו ונכנע.

מרגע זה היה נדמה כי המלחמה על שדואן תהיה מלחמת רמקולים. לוחם דובר ערבית, יציר בשם צבי מרחובות, הרכיב על כתפו צמד רמקולים רבי-עוצמה, החל לשדר באמצעותם קריאה פאתטית בערבית לחיילים המצרים להסגיר את עצמם ללא קרב ולהיכנע.

כי זה היה המוטו של המיבצע, כפי שקבע אותו הרמטכ"ל בעצמו: "לא הולכים להרוג מצרים. הולכים לתפוס אותם חיים".

אולם, כך הסתבר, הפעם לא היה בזה כל צורך.

מלחמת רמקולים

ל מרות הקירבה למערך המצרי, עבר זמן רב עד שהחל קרבי-האש הממש. הוא נוהל תחילה עם עמדה שהיו בה בסך-הכל 3 חיילים, שטרם הספיקו אפילו לנעול

ימי המצרי גרדקה, שבהוף הכצרי של סואץ. אין להניח שהם עשו זאת כדי לשמור על המגדלור שבאי, הפועל אוטו-מטית בעזרת מצברים ומכון את האוניות בצומת הימית בין מיפרץ סואץ למיפרץ אילת. קשה גם להניח שהם התייחסו אל האי כאל עמדה קידמית שנועדה לאבטח את החוף המצרי. כל נסיון לתקוף את גרדקה או את חוף ים-סוף המצרי, יכול לעקוף בנקל את באי מבלי להתחשב בו. המצרים אפילו לא ביצרו את האי, מלבד התחפרות שיגרתית, ואף לא הציבו בו מערכת אנטי-מטוסית.

נראה שהיערכות פלוגת הקומנדו המצרי בשדואן, בתוספת עשרה מאנשי חיל-הים המצרי, נעשתה רק כדי לקבוע את הריכוזות המצרית על האי, או לשמש עמדת זינוק קידמית לפעולות סיור וחבלה בחוף סיני שבידי ישראל.

התקפת

חיל-האוויר

א ידו הבינו המצרים הערכת-מצב, והיו מנסים לנחש כיצד תחל פשיטה צבאית ישראלית על האי, ייתכן והיו מציינים לנחש את צורת הביצוע, אבל בחי-דאי לא את מועד התקיפה. כל הפשיטות שערך עד כה צה"ל היו פשיטות ליליות או פשיטות עם שחר, שנועדו לנצל את גורם ההפתעה.

הפעם היתה זו פשיטה שלאחר ארוחת-הבוקר.

חיל-המצב המצרי בשדואן רק סיים את ארוחת-הבוקר שלו, כשחלק מהחיילים היו מוצבים באי עדיין ישנים באוהלים הקטנים שלהם בשיפולי הגבעות, כאשר החלה מיתקפה מרוכזת של חיל-האוויר על הבסיס המצרי שבקצה הדרומי שבאי. חלקו הצפוני של האי שדואן הוא שומם ובלתי מיושב.

נחיתת

מסוקים

ב עוד המטוסים מרקטים את העמדות המצריות ומטילים פצצות על המיתקנים באי, סטה לאור היום בשלחה מעל פני מי המיפרץ, שורת חרגולים שדובילה את הצנחנים — כוח הפשיטה שנועד לכבוש את האי.

כשהם נעזרים במיטון עשן בלבד, נחתו המסוקים במרחק של כ-700 מטר בלבד מהמוצב הצפוני ביותר של המערך המצרי בשדואן. הלוחמים פרצו מתוך המסוקים והתפרשו מייד בשטח כשהם תופסים עמדות קרב, נכונים להחלימה מיידית, כפי שהורגלו בשרותם הצבאי.

סירות מצריות לחדור לאי, כנראה למטרות סיור. אחת מן הסיירות טובעה על אנשיה. בתמונה נראים אנשי הכוח שהשתלט על האי כשהם מסמנים למסוק מקום נחיתה לפריקת הציוד.

אחרי השלמת כיבוש שדואן נערכו הצנחנים שכבשו את האי להגנה מפני אפשרות תקיפה נגדית של המצרים. ואומנם, בלילה ניסו שתי

ההתבססות